

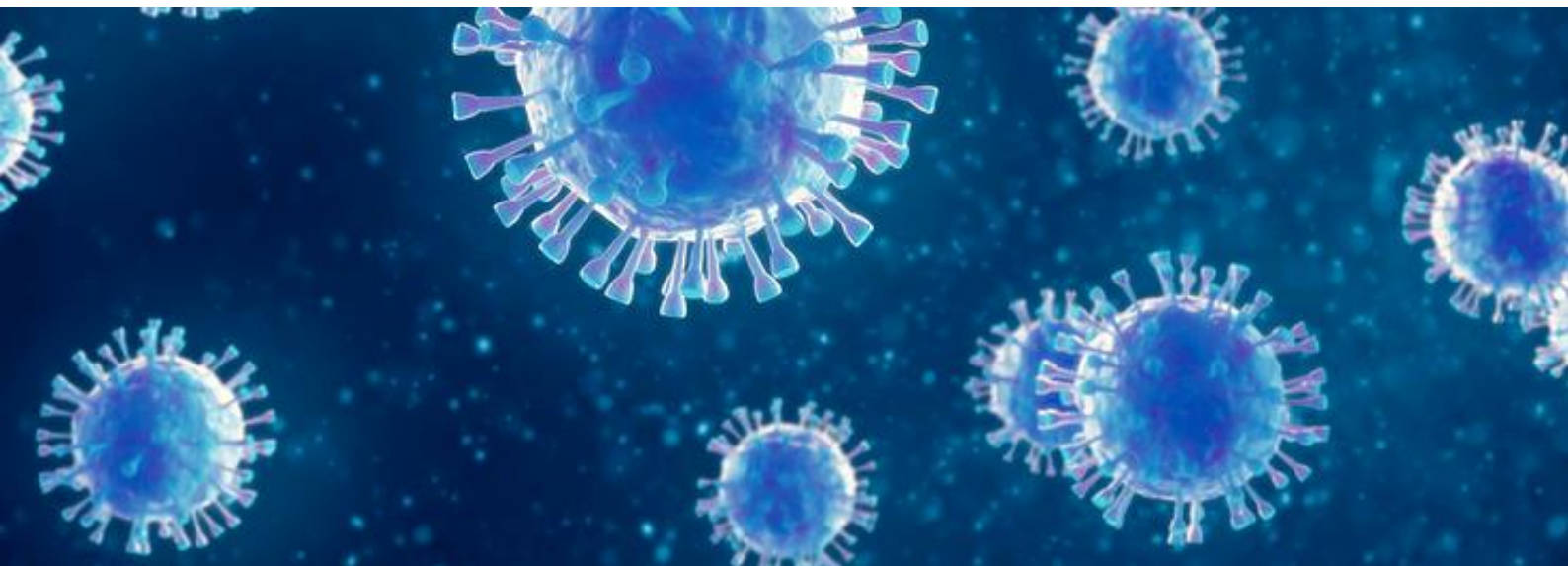
de CHORALE

Ledenblad van de Chorale Cæcilia
juni 2020, Jaargang XL – nr. 2

IN DIT NUMMER

Woordje van de voorzitter COVID-19 krijgt ons niet klein !	3
Daarom zingen we zo graag	5
Matthäus passion	6
Covid 19	10
Het antwoord	12
De vraag	13
Tenoren in tijden van corona	14
Antwerpse schat uit de glazenierskunst	18
Een koorlid in tien vragen Robin Van Limbergen	19
Tijdens de lockdown	22
Personalia	23
Het antwoord (2)	24
Werkten mee	27

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

COVID-19 KRIJGT ONS NIET KLEIN!

Sedert dertien maart bleef het stil op donderdagavond in het SAC. Het verbod om nog te repeteren is nog steeds van kracht. Dit heeft er toe geleid dat we noodgedwongen de concerten in het najaar hebben moeten afgelasten. Enerzijds is er onvoldoende mogelijkheid om te repeteren (een repetitie met gans de groep is zeker nog niet mogelijk in de eerste maanden), anderzijds is het publiek zeer beperkt. Voorlopig wordt het aantal op maximum 200 toehoorders bepaald wat het voor onze vereniging financieel niet haalbaar maakt om in die omstandigheden een concert te organiseren. We zouden trouwens ook niet met ons oratoriumkoor op een podium passen met een orkest gelet op de afstand die moet gerespecteerd worden.

Ondertussen wordt bij de overheid de volgende stap voorbereid van de exit strategie. Dit betekent dat koren weldra

opnieuw zullen mogen zingen. Deze week wordt wellicht het protocol goedgekeurd dat de voorwaarden bepaalt waaronder een heropstart van de repetities mogelijk is. Dit zal aanvankelijk in beperkte groep zijn waarbij zeker rekening moet gehouden worden met de risicogroepen (leeftijd is hierin een belangrijke factor). Verder zal in de zaal waar gerepeteerd wordt bijzonder veel aandacht moeten besteed worden aan social distancing. Koor & Stem adviseert momenteel 4m² vrije ruimte per zanger en een afstand onderling van minstens 2 meter. Bovendien moet de ruimte voldoende verlucht worden, er moeten aparte in- en uitgangen voorzien worden, mogelijkheid voor handhygiëne, regelmatige reiniging en ontsmetting van contact oppervlakken, zangers mogen niet gelijktijdig toekomen, etc.

Zoals u kan zien zal het heropstarten nog niet onmiddellijk zijn zoals een gewone repetitie. Eenmaal het protocol goedgekeurd is zullen we bekijken wat er voor ons haalbaar is. Ik vraag nu al aan iedereen om de richtlijnen die zullen gelden strikt na te volgen. Het is de verantwoordelijkheid van iedereen om het risico tot het absolute minimum te herleiden. Blijf vooral thuis als je ziek bent of je ziek voelt. Als iedereen de regels respecteert kunnen we geleidelijk terug samen zingen op een veilige manier. DeCHORALE zal zich niet laten doen door covid-19 ! Zo kunnen we ons voorbereiden op een hopelijk fantastisch 2021 met uitvoeringen van de Mattheuspassie, deelname World Choir Games, Symphony of Trees, en in het najaar concerten met filmmuziek.

Ondertussen komt de vakantieperiode er aan. Voor velen breekt een tijd aan van welverdiende rust. Geniet er dus van maar kijk zeker regelmatig even op de website van deCHORALE. We trachten zoveel mogelijk informatie op de website te plaatsen zodat iedereen kan volgen wat de volgende stappen zullen zijn. Uiteraard zal indien nodig ook via mail onmiddellijk gecommuniceerd worden.

Een gezonde groet en geniet van uw vakantie !

Karel Van Cauwenberghe

Voorzitter deCHORALE

DAAROM ZINGEN WE ZO GRAAG !

Het is een bijzondere editie in een bijzondere tijd. Het coronavirus heeft de zangerswereld en dus ook deCHORALE flink in zijn greep. Concerten afgelast, concertzalen gesloten, ons koor verstomd.

Wat we al wisten is nu wel heel erg duidelijk geworden : we zingen allemaal enorm graag ! Iedereen mist het zingen en de contacten met de koorleden enorm en iedereen staat te popelen, liever vandaag dan morgen, om terug te kunnen starten en daarvoor zijn we bereid om heel veel water in onze wijn te doen.

Op Klara hoorde ik een interview van Sander De Keere met Bart van Reyn (dirigent Vlaams radiokoor) en Lieselot De Wilde (sopraan). Zij bespraken de vragen 'Waarom zingen we zo graag?' en 'Wat doet zingen mentaal en fysiek met ons?'

Tijdens het interview werd gezegd dat de stem het puurste en natuurlijkste instrument is. Er is een direct en intens contact tussen een zanger en zijn publiek. Elk kind zingt ook spontaan. Het doet deugd om te kunnen zingen en het geeft energie. Het geeft ook een soort van vrijheid. Het is een uitlaatklep, doet je

dingen vergeten, het zorgt voor een ventilatie van je problemen. Zingen maakt gelukkiger, blijer, vrolijker en enthousiaster en als je een tijdje niet gezongen hebt, kan je je zwaarmoediger voelen. Het opgaan in de muziek die je zingt, het ten volle focussen is een uitstekende manier om stress te verminderen.

Samen zingen gaat nog een stapje verder. Het is een groepsactiviteit die in onze genen gesloten is. Het geeft het gevoel de hele wereld aan te kunnen. Samen zingen brengt je in contact met andere mensen, het verbindt je en geeft je een gevoel van samenhang. Het bekrachtigt een vorm van gelijkheid, alsook het gemeenschappelijk plezier. Omwille van het (mis)lukken in groep, is het de ideale vorm om te relativeren / lachen / verbroederen en je energie op te laden. Dat groepsgevoel heeft iets magisch.

Ik denk dat iedereen dit betoog kan beamen. Aan ons nu om de nodige veerkracht te tonen en vooral te blijven zingen tot we weer samen onze geliefde hobby kunnen beoefenen.

Terry

MATTHÄUS PASSION

Drie coronaconcerten volgens het evangelie van Mattheus (hoofdstukken 25 en 26) – 31/05 (Singel), 05/04 (Sint Rombouts), 10/04 (Carolus Borromeus)

Leidraad

Normaal (voor wie nog weet wat dat is) krijgen we na onze concerten een grondige evaluatie van voorzitter, dirigent, stemcoach en repetitor. Daarnaast breng ik telkens vanuit een compleet onafhankelijke positie een geheel objectief verslag uit. Kwam daar ineens een coronavirus tussen geslopen... Geen concerten. Geen evaluatie door onze usual suspects. Geen schitterende en literair hoogstaande reportage van mijn hand.

Wat u hieronder leest is een verslag van iets dat niet doorgegaan is maar wel had kunnen zijn. Als expert in delegeren (ik geef er nu les over) heb ik dan ook eigenhandig beslist om de gewone evaluatie te vervangen door een 360° zelfevaluatie door een keur van actoren in deze Mattheuspassie. Ik hou hier dus enkel de pen vast voor zij die mij hun commentaren influisterden en wens u een goede lezing toe.

Ann D'Haese (T11)

De evangelist blikt terug

Dit was de enige rol die voor deze editie van de Mattheuspassie een totale make-over kreeg. Dat vervult me met trots, het was werkelijk een waardige aftrap van mijn pensioen. Na al die doorwrochte politieke essays en geslaagde variaties op “Jef en de boemlala” gaf men mij het volle vertrouwen om aan de teksten van de evangelist te sleutelen. Ik mocht alles van het blad voorlezen - heel comfortabel - in dat accentloze Nederlands van mij. Nu ben ik wel een zeer gewaardeerde bas maar de evangelistenpartij zingen zou ook een te groot contrast vormen met de gevierde tenor Thomas Blondelle, die in 2016 feilloos alle tussenzinnen vertolkte

en ook nog een prachtige arioso weggaf. Een mens zou van minder faalangst krijgen.

Als koorzanger besef ik maar al te goed hoe moeilijk het in een gewone Mattheuspassie al is om uit de laatste noten of het laatste akkoord van een passage van de evangelist de draad op te nemen voor een koraal of een andere muzikale interventie. Daarom heb ik mijn best gedaan om het laatste woord telkens op de voorziene toonhoogte uit te spreken. Aan ‘het volk’ natuurlijk om daarover te oordelen maar zelf vond ik mij hierin geweldig.

Eindoordeel: Jef, ge moogt naar huis toe gaan, uw vrouwke is content!

Het oordeel van Jeroen Meus

Mijn doortocht in deze Mattheuspassie was zeer beperkt. Slechts één zin van 11 maten – een hamvraag - was mijn deel: *“Wo willst du daß wir dir bereiten das Osterlamm zu essen?”* Elf is het aantal apostelen min de verrader, maar dat weet iedereen dus het is een slechte quizvraag. Of hoogstens één om de moraal van de verliezers op te peppen.

Het was wennen om eens niet in een sterrenrol te figureren. Johann Sebastian

had het mij al moeilijk willen maken door mij dit in vier stemmen S – A – T – B te laten zingen. En dan was er het idee van die onmogelijke dirigent om dit ook nog eens dubbelkorig te maken en af te wisselen per maat of per twee maten. Maar goed, ook dit deed ik met de vingers in de neus.

Toch blij van terug in mijn eigen restaurant te zijn en autonoom in mijn eigen potten en pannen te roeren.

Eindoordeel: een zeer smakvolle bijdrage, drie Michelinsterren waard!

De solisten vragen uitstel

Ons werd gevraagd het eigen solistenwerk in deze Passie te beoordelen. Sowieso deden wij het schitterend maar voor alle zekerheid hebben we een Evaluatiecommissie gevormd. De hoogtestage in de Alpen is geboekt want er zal degelijk ‘gestemd’ moeten worden: sopraan – contratenor – tenor – bas in harmonie en we gaan allemaal ons ego moeten opzijzetten.

Zonder ons geen *“Buß und Reu”*. Zonder ons geen *“Erbarme dich”*. Zonder ons geen soms wervelende dan weer zachte dialogen met het koor zoals in *“So ist*

mein Jesus nun gefangen” en *“Ich will bei meinen Jesus wachen”*. Zonder ons klinkt *“Sind Blitze sind Donner”* in de leegte, een kletterbui op uitgedroogde grond.

Voor dezelfde gage namen we er een paar extra rollen bij. Behalve Jesus, dat zou verwarrend zijn en niet geloofwaardig.

We waren ons bewust van onze cruciale rol en vervulden ze met verve. We zagen het publiek voluit genieten van onze recitatieven en aria's. Dat konden we goed zien omdat we af en toe al zingend de zaal in gingen.

Eindoordeel (ontwerp): een toonaard van superlatieven in een Da capo senza fine!

Pilatus maakt er zich alweer vanaf

Hoewel mijn lemma in Wikipedia vermeldt dat ik een harde, onbuigzame man ben, heb ik in deze Passie eerder mijn tegemoetkomende, democratische profiel getoond. Ik vroeg netjes aan het volk wie zij veroordeeld wilden hebben, Jezus of Barrabas. Op aansporen van de regisseur begaf ik me daarbij tussen het concertpubliek, dat gelukkig het advies

overliet aan het dubbelkoor dat hen vertegenwoordigde. De uitslag kent u: men koos voor de crimineel Barrabas en liet de lieve maar vervelende rebel Jezus stikken. In de partituur was een schreeuwende harmonie voorzien, maar het koor schreeuwde dit uit met spreekstem. Ik moest even bukken voor het verbaal geweld.

Eindoordeel: de wil van het volk is wet!

Het volk spreekt zich uit

In een soort van verlichte voorzienigheid had de dirigent ons opgedeeld in vier bubbels met een afstand gelijk aan de vigerende social distancing norm x 10. Dit gaf vooreerst een gevoel van verlatenheid. Brillen moesten in allerijl bijgesteld worden om Paul nog de maat te zien slaan en hoorapparaten werden afgesteld op stemmen die van op de andere eilanden kwamen. Eerst dachten wij dat het om te lachen was. Als de dirigent in de verte zwaaide dan zwaaiden wij enthousiast terug. Terry (S18) ging daar trouwens nog toffe zwaai filmpjes per stemgroep van maken. Achteraf bekeken heeft deze opstelling ons gered van veel corona-onheil maar er zal een goede WhatsApp groep en veel therapeutisch gemasseer aan te pas komen om dit kleine trauma te verwerken.

Uit een (geheime) interne enquête bleek dat wij graag een spitse versie van Lentevreugd aan deze Passie toegevoegd hadden. Vertaalproblemen zijn er bij ons weten niet ("la-la-la" klinkt in het Duits waarschijnlijk hetzelfde) en muzikaal past dit bijvoorbeeld na het perfecte onweer van "Sind Blitze", waar niet alleen het publiek maar zelfs het hele land naar snakte.

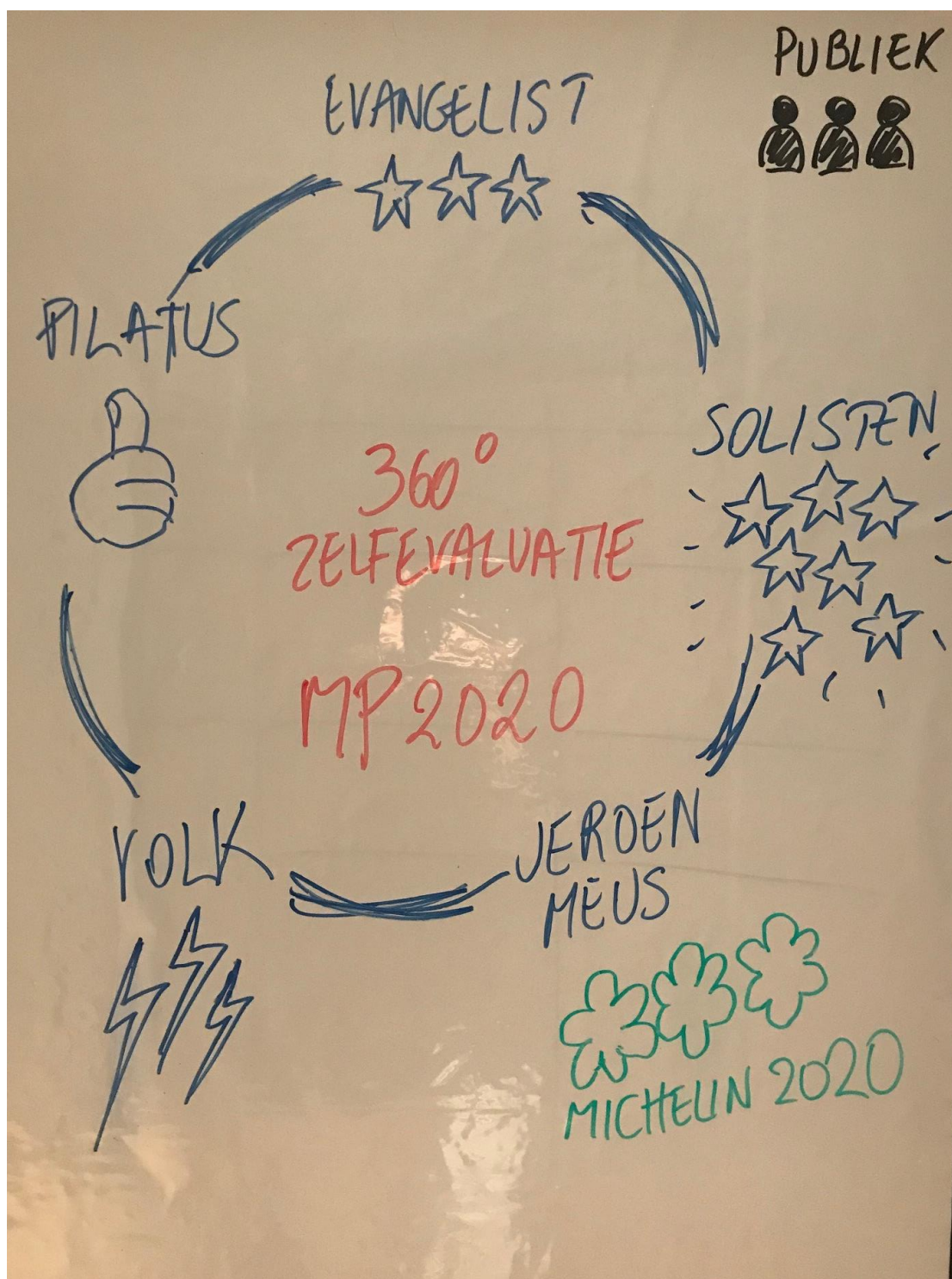
Memoriseren van koralen doen we zonder verpinken, we zijn erop getraind. Een enkeling slechts had teksten in grote letters op de rug van de zanger voor hem of haar geplakt.

We hielpen aan het begin de dochters klagen over die bruidegom die als een onschuldig lam was. De psychologische ('spichologiese', volgens mijn oma aan vaderskant).

betekenis ontging ons een beetje maar we moesten er zelf bijna van huilen, zo mooi zongen we het. Die zee van tranen hielden we echter netjes in tot op het einde, waar we ons mochten outen als ongelooflijk verdrietige mensen. Ongegeneerd, want Paul had weer eens

de lichten laten doven vooraleer de laatste noot gezongen was en de profijtige batterijen in de goedkope Chinese knijplampjes op onze partituren waren leeg. We hadden nog zo gezegd dat een mijnwerkerslamp efficiënter was!

Eindoordeel: "Heel tevreden vallen de ogen in slaap" (laatste zin van de Mattheuspasseie) en de oren ook.

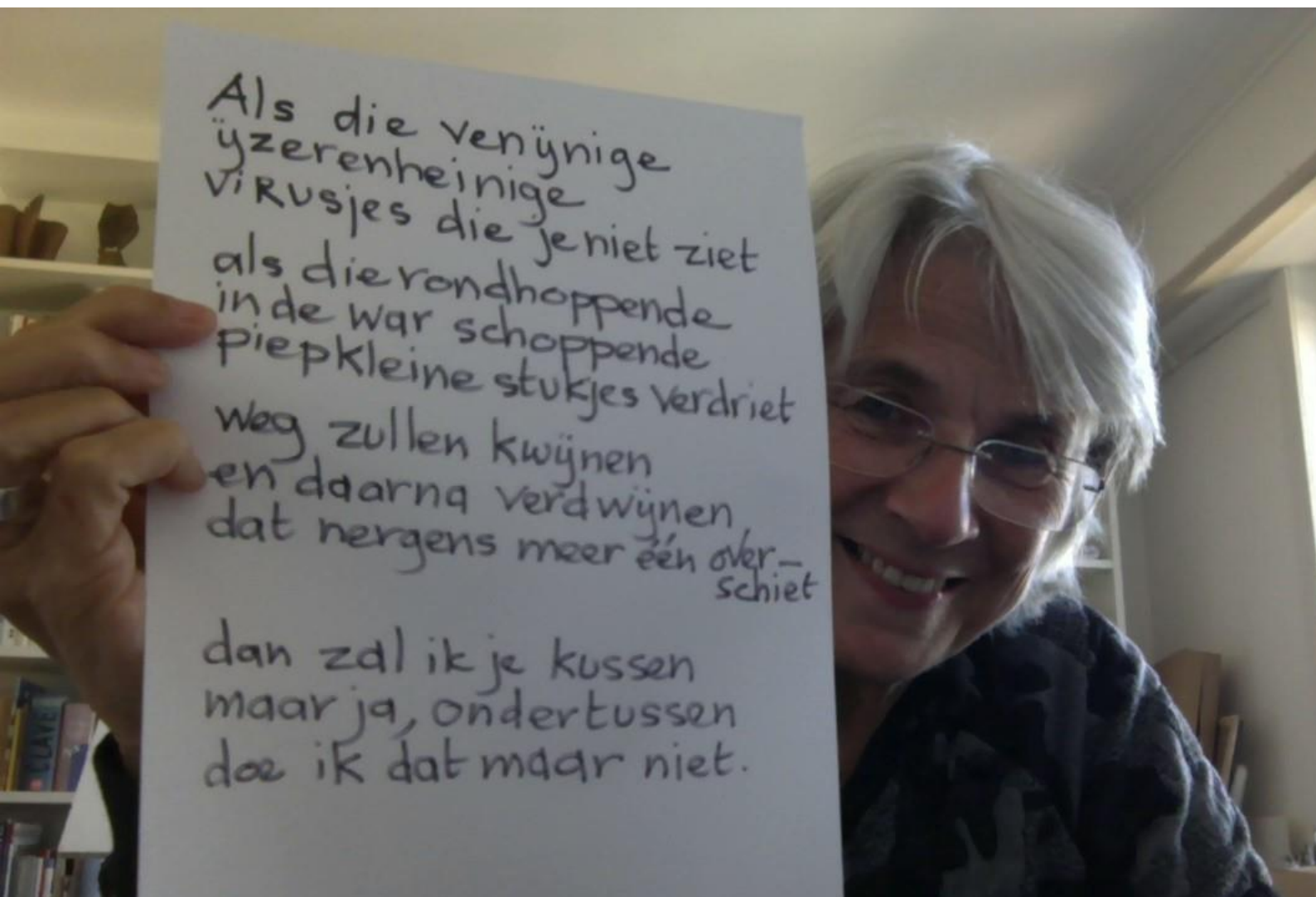

1. Het is het gras tussen de paar nabestaanden van een gestorvene die iedereen kende.
2. Het is de magnolia (niet genoemd als hoogstnoodzakelijke reden om het huis te verlaten) die om de hoek te jubelen staat.
3. Het is de kerel die zijn fiets parkeert en de kubus met eten dat hij zelf niet lust van zijn zwetende rug haalt.
4. Het is de blauwe plek op het gezicht van de verpleegster die de hele dag te strakke mondkapjes draagt en twee kinderen heeft.
5. Het is de etalagepop die in een beroemde winkelstraat een avondjurk met glitters showt voor drie mussen en een verdwaalde kat.
6. Het is het mos tussen de tegels van een caféterras dat een winter lang lag te wachten op de eerste echte lentedag.
7. Het is de schooljuf die digitaal het boek blijft voorlezen waar ze in de klas mee was begonnen, want wie wil er niet weten hoe iets wat begonnen is afloopt.
8. Het is alleen zijn tussen geduldige meubels en boeken met vergeten zinnen en hardop tegen jezelf praten, ook als je geen antwoord verwacht.
9. Het is de herinnering aan de kranten die een grootvader tot toiletpapier scheurde, aan kinderbillen afgeveegd met wereldnieuws.
10. Het is een ochtendlijke vogel midden in de stad die niet wordt overstemd.
11. Het is het eindelijk opruimen van een kast en iets terugvinden waarvan je dacht dat je het voorgoed kwijt was.
12. Het is de lege kassa in de verlaten winkel, vol uitgestald serviesgoed dat kan breken.
13. Het is de oude vrouw die niet snapt waar de kleinkinderen blijven, want die heeft ze toch, ja toch, of niet?
14. Het is het balkon als podium voor een lied dat de burens kunnen meezingen.

15. Het is 's avonds merken dat de voordeur de hele dag op het nachtslot is gebleven.
16. Het is het gezin dat opeens niet goed meer in één woning past.
17. Het is de lege kerk waarin het *Gaat thans heen in vrede* nog tussen de pilaren hangt.
18. Het is de laatste van overheidswege toegestane geile zoen die nog aan de lippen zindert.
19. Het is
-

Joke van Leeuwen, 19 maart 2020

- Bron: Internationaal cultuurhuis Passa porta – Bericht aan de bevolking

Beste Myriam,

Uw "Vraag" in het vorige koorblad heeft ons tot een heel diepgaande denkoefening gebracht

De vraag was: "Zou koormuziek ook die mentale uitwerking hebben op sportieve activiteiten ?

"Ja, zeker !" Ondergetekenden waren het er roerend over eens. Het kan trouwens ook uitgebreid worden naar vocale muziek in het algemeen. Terwijl je tijdens een zondags fietstochtje in Kalmthout spontaan "*Fietsen op de heide, jij en ik alleen*" zou beginnen zingen, ligt het bij een langeafstandstrip wel anders.

Je vertrekt goed voorbereid, bagage op de fiets, fris gewassen en met de nodige energieboosts achter de kiezen. "*Hoe sterk is de eenzame fietser die kromgebogen over zijn stuur tegen de wind*" (B. De Groot) flitst door je hoofd en de kadans pompt je helemaal op. Verrassingen onderweg zijn dagelijkse kost en de afdaling waar je zo naar uitkijkt na een slopende klim, blijkt vol putten, en grindhopen te zitten en laag overhangende takken vragen wat acrobatisch stuurwerk. Het springerige ritme van

"*Lentevreugd*" helpt dan een handje, zeker bij het uitbollen: LAAAAaaaaaaaaaaaaa !

Maar niet alleen het fietstraject verrast, het weer verandert ook al eens, er komen diepzwarte wolken aangedreven en het is reppen om ze voor te blijven. "*Sosteniendo el árbol*" (Los Libertadores), repetetief, mét de crescendo's hoe dreigend kan het door je hoofd dreunen !

Op een frisse ochtend, de zon is net opgekomen, er hangt nog wat nevel en het pad midden in de natuur is helemaal voor de fietser. De mentale uitwerking van het "*Agnus Dei*" (S. Barber) is met geen pen te beschrijven. Vlot de tocht verder goed, wind in de rug, alle slagbomen open ... "*en het ging vooruit en het ging verbazend goed vooruit*" ! (R. van het Groenewoud)

Op een sacraal moment bij valavond, geurende velden, een overvliegende roofvogel ga je spontaan en luidop Richard Blackford's zonnelied zingen "*Laudate sie mi Signore, cum tucte le Tue creature, spetialmente messor lo frate Sole* Geloofd zijt gij, mijn Heer met al uw schepselen, vooral met broeder Zon ...

Maar niet alles loopt van een leien dakje tijdens een lange fietstocht, technische euvels kunnen de planning al eens in het honderd sturen maar eens dat achter de rug is, dreunt het opwekkend reggaeritme van Bob Marley *"Don't worry about a thing, cause every little thing is gonna be all right"*. Als dan na dagen trappen, zwoegen, zweten en genieten de eindbestemming bereikt is, speelt het *"Gloria"* van Vivaldi in je hoofd en 's avonds als je nog wat probeert

te lezen of mentaal tot rust tracht te komen, kan het niet meer stuk met de aria *"Porgi, amor, qualche ristoro"* uit *Le Nozze di Figaro* !

Maar dé klassieker, dé oppepper als niets je kan gebeuren en je volop geniet van de tocht dan heeft *"Schön ist es auf der Welt zu sein"* (Roy Black) een wonderbaarlijke mentale uitwerking Myriam !

Van harte,
Chris en Lut

Wat doe je zoal tijdens een corona-lockdown? Om het positief te benaderen: wel dan heb je tijd voor een hoop dingen waar je anders geen tijd voor hebt.

Surfend op de site van Klara kwam ik zo op hun top 100 lijsten terecht. Het zal niemand verwonderen dat die lijsten gedomineerd worden door Bach. Dat was ook al zo toen ze 'nog maar' met 75 nominaties werkten. Bach behaalde meerdere malen goud, zilver en brons en daarbij ook nog de meeste nominaties gevolgd door Mozart en Beethoven.

Dat zette mij aan het denken. Ik kan me vergissen maar ik ben er bijna zeker van dat Bach de componist is die deCHORALE doorheen zijn lange en rijke geschiedenis het meest heeft uitgevoerd. Niet?

Zo rees bij mij de volgende vraag: Stel dat we een top 10 maken van de werken die de koorleden het liefst uitvoeren. Zou Bach daar ook recordhouder zijn? M.a.w. behaalt Bach bij de koorleden van deCHORALE ook goud, zilver of brons? Ik ben benieuwd

Terry

Het antwoord leest u verder in dit nummer

TENOREN IN TIJDEN VAN CORONA

Vooraf: Wilfried (T01) vroeg me om een artikel over hoe de tenoren van de CHORALE deze koorarme tijden beleven en meer bepaald over de dynamiek van de tenoren-WhatsApp groep. Deze periode was persoonlijk bijzonder hectisch, mijn coronakot verloederde helemaal, mijn cocon werd een verplichte bubbel, ik ben een bijna 24/7 'schermgezicht' geworden met alleen nog collega's-schermgezichten (door de vele vergaderingen in Zoom en Teams), en ik hou mijn privé en professioneel leven nog nauwelijks uit mekaar. Het lukte me dan ook niet om voor volgende beschrijving mijn consulting-modus uit te schakelen. U weet wel, dat is die versimpelde en gemodelleerde benadering waar de werkelijkheid willens nillens in gepropt wordt. De fortuinen die daarbij geraapt worden zijn voorlopig aan mij voorbijgegaan maar wat niet is kan nog komen!

TRIGGER: Een nadenkende stemafgevaardigde "hoe je stemgroep bijeen houden in tijden van lockdown?"

RESPONS/VOOR DE HAND LIGGEND SCENARIO: Een WhatsApp groep!

VERGELIJKEND ONDERZOEK/CONCURRENTIEANALYSE: De alten hebben dit al lang en stoef er terecht mee. De sopranen hebben inmiddels ook hun WhatsApp bubbel. Over de bassen is niets geweten.

OFFICIELE LANCERING: 21 maart 2020 om 18:34.

PUBLICITEIT & WERVING: Via ouderwetse e-mail aan alle tenoren, zowel vaste leden als projectzangers, nieuwkomers, terugkomers en hybriden die T & A zijn.

MISSIE: De tenoren verbonden houden en zelfs nog nauwer dan in niet-coronatijden.

VISIE: We zien wel waar we uitkomen. Iedereen is vrij om actief of passief deel te nemen, om te komen en te gaan.

BASELINE: Delen op de Tenoren WhatsApp is simpele wiskunde. Gedeelde smart is halve smart. Gedeelde vreugde is dubbele vreugde. Het gewogen gemiddelde is altijd positief. De (vooruit)blik staat op oneindig (optimistisch).

BUSINESS MODEL (work in progress): Te vertalen in humanistische waarden. Verbondenheid. Respect. Mildheid. Mekaar helpen. Mekaar laten lachen. Mekaar laten nadenken. Emotionele investeringen = emotioneel rendement.

BACKBONE: Dagelijks een ochtendgroet en slaapmuts in de vorm van een verhaaltje (+foto) van de stemafgevaardigde. Inspelend op uit het eigen coronaleven gegrepen gebeurtenissen, uiterst diepzinnige persoonlijke filosofische beschouwingen en nieuwsberichten die uit andere media doordringen tot in de privé quarantaine-setting.

Op vaste tijden in de week (08:15 en 22:15). Tijdens het weekend verschijnen de ochtendposts (wat) later. De verhalenteller loopt intussen voorbij nummer 160.

MOTIVATIE BIJ DEZE DUURZAME STRUCTUUR: Zie *De Kleine Prins*. Het vosje wilde graag getemd worden - dat was volgens hem de basis van vriendschap - en merkte op hoe belangrijk regelmaat en vaste tijdstippen daarvoor zijn: *"Maar als je op een willekeurige tijd komt, dan weet ik nooit hoe laat ik mijn hart moet klaar maken."* De tenoren zijn getemd en consulteren op de afgesproken uren hun WhatsApp. Leesstatistieken en reacties worden discreet opgeslagen en geanalyseerd ter optimalisering van het geheel en ter vooruitgang van de mensheid.

Tweeëntwintig deelnemers. Twee verlieten voortijdig de groep. Eén laat zich overigens de dagelijkse vertelsels doorsturen. Mogelijk zijn er nog indirecte deelnemers.

Een warme echokamer. Tegenspraak is er nauwelijks. Er wordt vooral bevestigd, geïllustreerd en versterkt. Allemaal meegenomen, het is in onze dagelijkse levens al moeilijk genoeg. Niet duidelijk of er taboe-onderwerpen zijn, wellicht wel.

What's Up/App, Doc? Maarten (T06) kwam er bij op 16 mei. De verwachting dat hij hier geen tijd zou voor hebben pakt anders uit. Eén van onze bekendste tenoren laat zich geregeld gelden, zoals in de pre-coronatijd eigenlijk.

Er is Tine (PT07) die soms Tinne genoemd wordt en wanhopig en assertief haar Tine-zijn opeist. Het is zoals dt-fouten, ze zijn hardnekkig.

Kaat (PT12) manoeuvreert zich onopvallend in de positie van beheerder van groepsnaam en groepsfoto. Achtereenvolgens passeren Bach, Beethoven, de stemafgevaardigde met eigengemaakt origineel mondmasker, de affiche van onze gemiste MP-concerten, Le Petit Prince, Bianca Castafiore, de ingeslapen poes van Mieke (T10) *et j'en passe*.

USER STORIES: Zes breinbrekers per week (op zondag deed de Here ook niks) houden de tenoren hersenen scherp. Sommige althans. Er wordt gegokt dat het een lieve lust heeft. Een brandende competitieentaliteit steekt de kop op. Bepaalde tenoren laten hun vet betaalde werk vallen of ondergaan een operatie met weken platte rust om de eerste te zijn met het juiste antwoord. Tussen de 'uitdagings' Tine, Tanguy (PT13) en Maarten ontstaat spontaan een werkregeling. Tine blijft evenwel Chef Breinbreker. Alweer een tenora door het glazen plafond.

ANALYSE VAN HET DEELNEMERSVELD: Tenoren kunnen zich in meerdere vakken van de matrix situeren naargelang de luim van de dag of het pikken van ideeën via andere sociale media.

	verhalen	breinbrekers	mopjes	persoonlijke dingen
actief – posten	VERTELLERS	UITDAGERS	GRAPJASSEN	EXTRAVERTEN
actief – reageren	GEZELLIGEN	COMPETITIE-BEESTEN	LIKERS	MEEVOELERS
passief – niet posten/reageren	MEELEZERS	STILLE INTELLECTUELEN	INWENDIGE LACHERS	INTROVERTEN

KPI (KEY PERFORMANCE INDICATORS): Dit is alles wat opgevolgd wordt over de 'stevigheid' van onze WhatsApp groep. Grafieken worden nog uitgetest.

aantal tenoren in de WhatsApp groep	aantal lezers (totaal voor alle berichten)	activiteitsgraad van de tenoren in de groep
in- en uitstroom per week	verhouding grappige filmpjes/inhoudelijke berichten	aantal discreties of onthullingen
aantal posts per week	gemiddeld aantal juiste antwoorden per breinbreker	aantal dt-fauten 😊

Alle lichten staan voorlopig op groen! Ann D'Haese (T11)

ANTWERPSE 'SCHAT UIT DE GLAZENIERSKUNST' WORDT BESCHERMD MONUMENT

09/04/2020 om 14:59 door rvs

Vlaams minister van Onroerend Erfgoed Matthias Diependaele (N-VA) heeft beslist om de Parochiekerk Sint-Anna ten Drieën op de Antwerpse Linkeroever definitief als monument te beschermen. Pronkstuk van de kerk is een ensemble glas-in-betonramen van de bekende Franse glazenier Jacques Loire.

De parochiekerk Sint-Anna ten Drieën (1968-1970) werd gebouwd ter vervanging van een neogotische kerk, die moest wijken voor de zandopspuiting van Linkeroever. De architect Jos Ritzen tekende voor het ontwerp en baseerde zich daarvoor op de Bruder Klaus Kirche in Birsfelden nabij Basel, ontworpen door de Zwitserse architect Hermann Baur.

Wat de kerk belangrijk maakt als erfgoed, zijn de glas-in-betonramen van de hand van de Franse glazenier-kunstenaar Jacques Loire. De ramen werden

gemaakt in zijn bekende Ateliers Loire in Chartres. Daar werden in dezelfde 'dalles de verre'-techniek eerder trouwens ook ramen gemaakt voor de beschermde Onze-Lieve-Vrouw-ter-Duinenkerk in Koksijde.

'Wie aan het erfgoed van Antwerpen-Linkeroever denkt, denkt aan de voetgangerstunnel, het Sint-Annastrand en de brede lanen met woontorens strak in het gelid. Minder bekend is dat in de blauw betegelde parochiekerk Sint-Anna ten Drieën, een schat te bewonderen is uit Chartres, het hart van de Franse glazenierskunst', legt minister Diependaele uit. 'Wie de kerk binnen stapt voelt zich omringd door een abstracte gloed van licht en kleur, om stil van te worden. Jacques Loire tekende hier één van de belangrijkste ensembles naoorlogse glas-in-betonramen in ons land.'

Bron : Gazet Van Antwerpen

EEN KOORLID IN TIEN VRAGEN : ROBIN VAN LIMBERGEN (PB05)

Robin Van Limbergen (PB05) werd in het vorige nummer voor deze rubriek genomineerd door zijn neef Ben Verhaegen (T19). Hij is één van de benjamins van het koor. Zesentwintig, de afdruk van de schoolbanken is net uit zijn broek verdwenen. Robin zingt bij deCHORALE sinds einde 2016. Hij studeerde aan het RITS en de Artevelde Hogeschool, werkt als designer, graficus en cameraman en weet alles van montage.

1. Hoe ben je bij deChorale terecht gekomen?

De eerste uitvoering van Beethoven's 9de. Diegene die is moeten uitgesteld worden omdat het Ballet niet uit Japan geraakte. Via Jelle, die toen nog actief deel uitmaakte van het koor, had ik te horen gekregen dat deCHORALE hier mensen voor zocht, waarop ik heb toegehapt.

2. Wat vind je geweldig aan deCHORALE ? Of: Wat heb je hier gevonden dat je elders niet vond?

Een kwaliteitsvol koor dat telkens weer zowel collectieve als individuele grenzen probeert te verleggen, zonder dat hier een groot ego rond hangt. DeCHORALE is het meest professionele koor waarmee ik al op de planken heb mogen staan, ook al is het in principe geen professioneel koor.

3. Ben je wel eens zenuwachtig voor een concert? Hoe ga je daar mee om?

Initieel was dit zeker het geval toen ik begon bij het Universitair Koor van Antwerpen. Ik ben echter gewoon om, in mijn eentje zelfs, voor grote groepen te staan dus deze zenuwen heb ik heel snel kunnen overwinnen. De dag van vandaag heb ik hier eigenlijk geen last meer van. DeCHORALE trekt meestal ook naar vrij grote zalen. Als het licht uitgaat verdwijnt het publiek in een zee van zwart. Het geeft mij altijd de illusie dat er niemand aan het kijken is, ook altijd helpt tegen de zenuwen.

4. Wat is je favoriete plekje in de opstelling?

Dat hangt af van moment tot moment. Als ik moet zichtlezen voel ik liefst wat vertrouwen met eensgezinde stemmen rondom mij. Als ik matig tot goed vertrouwd ben met de muziek sta ik het liefst ergens tussen twee verschillende stemmen. Afhankelijk van de partij kan je dan soms een beetje de 'choco' tussen de twee boterhammekes spelen. Er is niéts toffer dan dat.

5. Hoe slaag je erin om je andere activiteiten te combineren met de repetities en het thuis studeren?

Ik spendeer, ongeacht van waar ik mee bezig ben, heel wat tijd met een hoofdtelefoon op. Ik denk dat dit mijn grote redding is. Daarnaast heb ik ook een heel goed geheugen als het op muziek aan komt. Ik ben vaak in staat melodieën te reproduceren na één of twee keer luisteren.

6. Hoe studeer jij meestal?

Niet in de conventionele zin. Het is nog zelden of nooit gebeurd dat ik iets heb gestudeerd zoals ik dat deed als student. In plaats van partituren echt te studeren, probeer ik ze eerder te begrijpen. Dit kan op verschillende manieren, ik doe opzoeken en gebruik vertalingen waar nodig om de tekst beter te kunnen begrijpen. Wat ik nog doe is gewoon de melodieën eens naspelen en er soms verder op fantaseren om te zien welke mogelijkheden de muziek nog kan bieden of waarom bepaalde dingen werken/niet werken. Verder ben ik een verzamelaar van klassieke muziek. Als het om een werk gaat dat ik persoonlijk nog niet ken, ben ik meestal geruime tijd bezig met het opzoeken van verschillende uitvoeringen tot ik de interpretatie vind die het meeste strookt met mijn persoonlijke lezing van het stuk. Meestal wil dit in praktijk zeggen dat ik hetzelfde stuk heel vaak herbeluister. Hierdoor krijg ik een zeer goede feeling voor de muziek en word ik me meer bewust van verschillende details die bij iedere uitvoering anders klinken.

7. Ben je wel eens de draad kwijtgeraakt tijdens een concert? (We vertellen het niet verder)

Niet bij DeCHORALE, maar bij het Universitair Koor is het al wel eens gebeurd dat ik het concert moest zicthlezen. Ik heb ook een bloedhekel aan fluo kleurtjes omdat deze mij afleiden van de muziek, dus ik duid mijn notenbalk die ik moet zingen niet aan. Bij het zicthlezen van een partij was ik per ongeluk de verkeerde partij beginnen zicthlezen.

Natuurlijk zijn er ook wel kleine dingen die wel eens mislopen, maar die stoppen dan wel meestal na een noot of twee en dat heeft niemand gehoord. Deze momenten onthoud ik meestal niet.

8. Wat vind je het mooiste koorwerk dat je al met deCHORALE uitgevoerd hebt?

Moeilijk. Het koorwerk waarmee ik in ieder geval de meest emotionele ervaring gehad heb is Beethoven's 9de. Het is een werk dat sowieso al barst van de emoties. Ik zal nooit vergeten hoe ik mij voelde de eerste keer dat ik het beluisterde en de eerste keer dat ik het live hoorde. Vanzelfsprekend kan ik ook niet vergeten hoe het voelde om het de eerste keer mee uit te voeren.

9. Zing je nog bij een ander koor? Of heb je gezongen enz.?

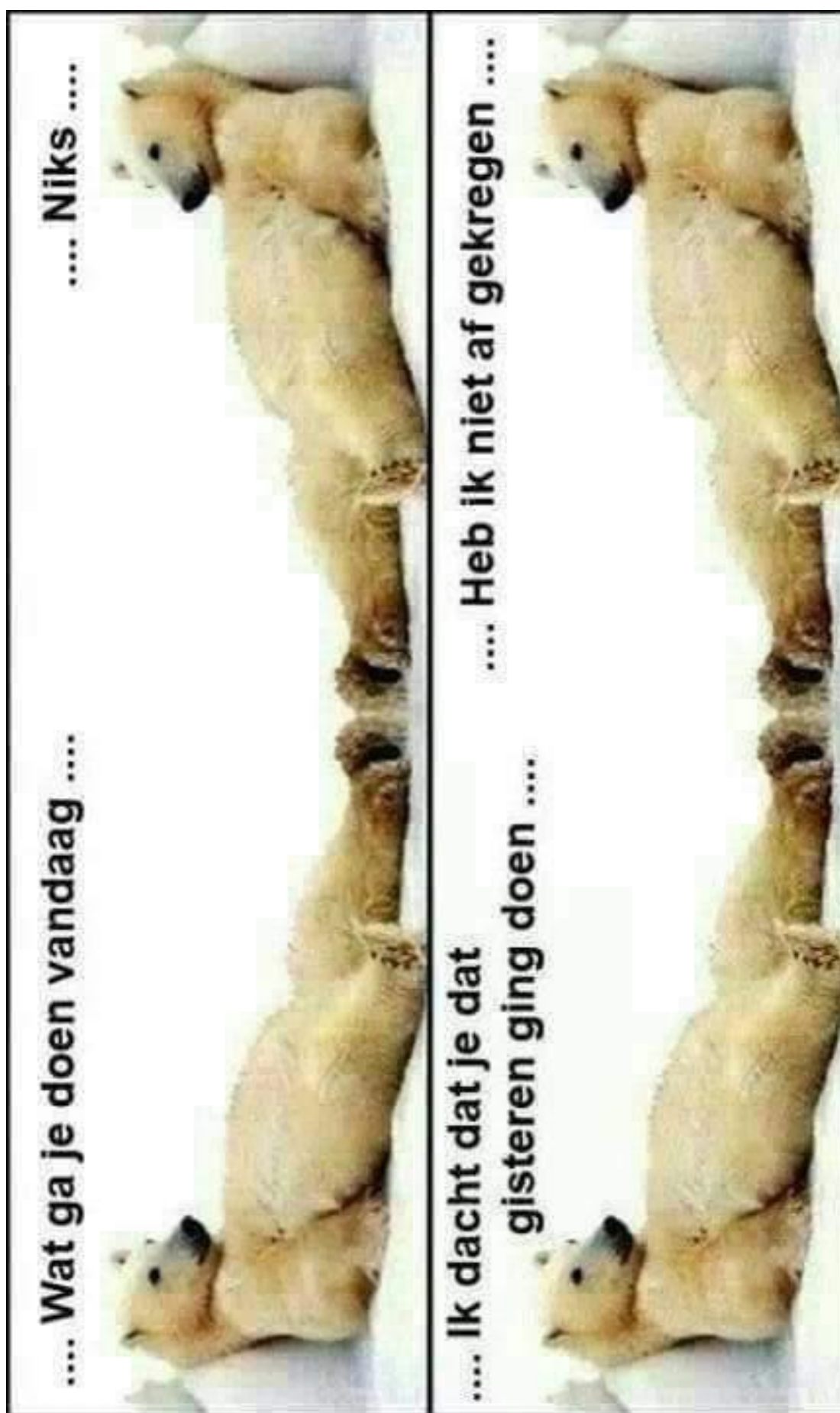
Momenteel zing ik nog bij Fine Fleur. Ik ben begonnen bij het Universitair Koor Antwerpen en heb ook al eens iets mee gepikt bij Arti Vocali. Maar DeCHORALE stilt mijn honger voor de hobby grotendeels.

10. Wie nomineer je voor de volgende aflevering?

Annabel Demeyere (PS07)

TIJDENS DE LOCKDOWN ...

Alexia werd geboren op 9 april als tweede kindje van Philippe en Anke De Brouwer- Jeurissen, zusje van James en tweede kleinkindje van Marc en Sigrid Jeurissen- Vercammen.

Ze is geboren in volle coronatijd maar is gelukkig heel gezond. Wel zal het ons heel ons leven bijblijven dat het zes weken duurde voor we haar vast mochten pakken ...

Antoine Luyten, geboren op 30/04/1947 en overleden op 03/04/2020 te Antwerpen na een moedige strijd tegen longkanker. Als amateurfilmer was hij lid van filmclub Multimedia97 Niel.

Hij was de drijvende kracht van de opnameploeg die verschillende concerten van deCHORALE in beeld heeft gebracht. De meest bekende opname is die van de Carmina Burana die op Youtube al meer dan 6 miljoen keer bekeken werd.

Jeanne Jonckers, geboren te Atnwerpen op 5 maart 1925 en overleden te Wilrijk op 20 mei 2020. Zij is de moeder van Walter van den Heuvel (B), schoonmoeder van Frank Van Meel (B) en grootmoeder van Nele Van Meel (S)

HET ANTWOORD

‘Zou Bach goud, zilver of brons halen in een deCHORALE top 10?’

Om die vraag te kunnen beantwoorden moest ik dus eerst de nodige info verzamelen. Graag wil ik dan ook de 115 koorleden die de enquête invulden heel erg bedanken m.a.w. 92 % van alle koorleden vulden de enquête in en kan dus zeker als representatief beschouwd worden.

Na wat excel-formules te hebben losgelaten op de verzamelde antwoorden, gaf dit de volgende resultaten. Wel nog vermelden dat wie het werk nog niet zong uiteraard niet meetelde in de % berekening.

Conclusie:

Ja, Bach is ook erg geliefd bij deCHORALE zangers en zangeressen!

De Matthäus passion staat op de eerste plaats in de peiling wat de koorleden van deCHORALE het allerliefst zingen. Ook als daar de ‘graag zingen’ scores bijgeteld worden behoudt de Matthäus passion een eerste plaats. 98 % van de koorleden die de peiling invulden, zingt de Matthäus passion graag of zelfs heel erg graag.

Zoals je verder kan zien behaalt de Matthäus passion in 3 lijsten (van de 6) een gouden medaille met daarnaast ook nog een zilveren medaille. De Johannes passion wordt 1 bronzen medaille bedeeft.

Alten en sopranen zingen Bach duidelijk liever dan tenoren en bassen. Voor de sopranen is de ‘Matthäus passion’ het werk dat zij het liefst zingen. Voor de alten en bassen is dit ‘Eternal light van Goodall’ en het ‘Requiem’ van Verdi. De tenoren zingen ‘Canto General’ heel erg graag.

Alten, sopranen en bassen verkiezen de Matthäus passion boven de Johannes passion. De tenoren zijn meer fan van de Johannes passion. Bassen houden blijkbaar iets minder van Bach. De Matthäus en Johannes passion komen bij hen op een 5de en 7de plaats.

Het ‘Requiem’ van Verdi is goed vertegenwoordigd in al de lijsten net als de ‘9de symfonie’ van Beethoven, ‘Canto General’ van Theodorakis en ‘Eternal light’ van Goodall.

Nieuwsgierig naar de laatste plaats? De rode lantaarn werd toegekend aan ‘Pygmalion’ van Valcke. Slechts 4 % van de koorleden heeft dit werk heel graag gezongen.

Er was ook een opvallende eensgezindheid in het nomineren van favorieten. Hierbij de top 5 van de meest vernoemde werken in volgorde van aantal nominaties. *Misschien een hint voor de programmatie van de volgende jaren ?*

TOP 5:

1. Requiem van Brahms
2. Weihnachtsoratorium van Bach
3. Paulus van Mendelssohn
4. Requiem van Fauré
Messiah van Händel
5. Elias van Mendelssohn
Schöpfung van Haydn
Cantique de Jean Racine van Fauré

Dit is de top 10 van de werken die deCHORALE heel erg graag zingt

1.	Matthäus passion - Bach	77,7 %
2.	Requiem - Verdi	76,3 %
3.	Canto General - Theodorakis	72,8 %
4.	Johannes passion - Bach	72,4 %
5.	Eternal light - Goodall	71,2 %
6.	9 ^{de} symfonie - Beethoven	66,7 %
7.	Requiem - Mozart	62,4 %
8.	2 ^{de} symfonie - Mahler	61,6 %
9.	Messe Solennelle - Gounod	54,1 %
10.	A Symphony of Trees - Swerts	49,3 %

De scores 'zing ik graag' en 'zing ik heel erg graag' samengeteld geeft de volgende top 10

1. Matthäus passion - Bach	98,2 %
Requiem - Mozart	98,2 %
2. Messe Solennelle – Gounod	95,3 %
3. Johannes passion – Bach	95,2 %
4. Requiem – Verdi	94,8 %
5. Eternal light – Goodall	94,1 %
6. Canto General – Theodorakis	92,2 %
7. 9 ^{de} symfonie – Beethoven	91,4 %
8. 2 ^{de} symfonie – Mahler	90,4%
9. Agnus dei – Barber	90,0%

Top 5 van de alten (35 alten vulden de peiling in)

1. Requiem - Verdi	92 %
2. Matthäus passion - Bach	88 %
3. Johannes passion - Bach	86 %
4. 2 ^{de} symfonie - Mahler	85 %
5. Requiem - Mozart	81 %

Top 5 van de sopranen (34 sopranen vulden de peiling in)

1. Matthäus passion - Bach	79 %
2. Messe Solennelle - Gounod	74 %
3. Canto General - Theodorakis	73 %
4. Johannes passion - Bach	72 %
5. Requiem - Verdi	69 %

Top 5 van de bassen (26 bassen vulden de peiling in)

1. Eternal light' - Goodall	76 %
2. Requiem - Verdi	75 %
3. 9 ^{de} symfonie - Beethoven	72 %
4. Canto General - Theodorakis	68 %
5. Matthäus passion – Bach	65 %

Top 5 van de tenoren (20 tenoren vulden de peiling in)

1. Canto general - Theodorakis	84 %
2. Eternal light - Goodall	78 %
3. 9 ^{de} symfonie - Beethoven	77 %
4. Johannes passion - Bach	75 %
5. Matthäus passion - Bach	70 %

Wilfried Cajot
Thierry De Paepe
Ann D'Haese
Terry Janssen

Lut Lemmens
Karel Van Cauwenberghe
Joke Van Leeuwen
Robin Van Limbergen
Chris Venmans

Hartelijk dank!

***Een suggestie, een artikel ... voor het volgend nummer ontvangen we graag
ten laatste op 1 september 2020.***

Teksten in Word als bijlage van een e-mail
lut.lemmens53@gmail.com – janssenterry@hotmail.com
en/of
wilfried.cajot@telenet.be

Verantwoordelijke uitgever
Karel Van Cauwenberghe
Wanninckhove 9
2540 Hove